

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้มุ่งพัฒนาประเทศในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาอย่างมากเพื่อการก้าวเข้าสู่ การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่โดยความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆมากมายซึ่งมีทั้งการลงทุนในกิจการต่างๆ ของภาครัฐบาลและเอกชนโดยในภาครัฐมีการลงทุนก่อสร้างทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infra-Structure) และการสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างเห็นได้ชัด เอกชนที่มีการดำเนินธุรกิจ และการลงทุนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเหตุผลดังกล่าว ทำให้มีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก นอกจากการกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุน การพัฒนาตลาดเงินทุนก็เป็นแนวทางหนึ่งซึ่งรัฐได้มีการส่งเสริมให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ คือ ในช่วงปี พ.ศ.2503 ก็ได้มีการจัดตั้ง บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักลงทุน ในภาคอุตสาหกรรม จนกระทั่งในปี 2517 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการระดมทุนของนักลงทุน ด้วยการซื้อขายหุ้น ของธุรกิจผ่านตลาดหลักทรัพย์

ในระยะแรกหลังจากเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์ ในปลายเดือนเมษายน 2518 การซื้อขายค่อนข้างเบาบางซึ่งเป็นการสะท้อนถึงการไม่สนใจและขาดความเข้าใจของประชาชน จนกระทั่งปี 2520-2521 มูลค่าการซื้อขายขยายตัวอย่างรวดเร็ว ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจากมูลค่าต่ำกว่า 2 พันล้านบาท/ปี เป็น 27 พันล้านบาทในปี 2520 และ 57 พันล้านบาทในปี 2521 ขณะที่ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์สูงขึ้นเป็น 181.50 และ 257.73 ในช่วงสิ้นปี 2520 และ 2521 ตามลำดับ

ในช่วงต่อมาภาวะของตลาดหลักทรัพย์ได้ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น วิกฤตการณ์ตลาดหุ้นในปี 2522 กรณีราคาเงินทุนประกอบกับภาวะเงินตึงตัวจน

กระทั่งหลังปี 2522 เศรษฐกิจโลกเจริญเติบโตเอื้ออำนวยมากขึ้น มีการลงทุนในต่างประเทศทำให้ตลาดหุ้นกระเตื้องขึ้นมีภาวะคึกคักขึ้นจากช่วงที่ผ่านมา คือเมื่อสิ้นปี 2529 ดัชนีราคาหุ้นเพิ่มจากในปี 2525 ที่สิ้นสุดที่ระดับ 123.50 เป็น 207.20

ภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในช่วงหลังปี 2529 อยู่ในภาวะคึกคักหรือภาวะกระทิง (Bullish) แม้ว่าจะต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ Black Monday ในปี 2530 แต่ก็เกิดสภาวะซบเซาเพราะเกิดเหตุการณ์อ่าวเปอร์เซีย ตลอดจนการยึดอำนาจของ รสช. หรือแม้กระทั่งการปฏิวัติในสหภาพโซเวียต แต่พบว่าบริษัทเอกชนได้เห็นความสำคัญ ของการระดมเงินทุนผ่านกลไกตลาดหลักทรัพย์ เพราะในรอบปี 2534 มีบริษัทเข้ามาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์สูงถึง 62 บริษัท ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการเจริญเติบโต และการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย

การซื้อขายหุ้น เป็นการลงทุนประเภทหนึ่ง ที่นักลงทุน ไม่ว่าจะ เป็น นักลงทุน หรือ นักเก็งกำไร มุ่งหวังผลตอบแทนสูงสุดจากการซื้อหรือขายหุ้น การตัดสินใจเลือกซื้อขายหุ้นของบริษัทใดที่ระดับราคาเท่าใด และในช่วงเวลาใดมีการตัดสินใจที่แตกต่างกันตามข้อมูลที่ได้รับ และวิธีการของแต่ละคน ดังนั้นระดับราคาหุ้นจึงมีการปรับตัวขึ้นลงตลอดเวลา ทำให้การซื้อขายหุ้นเป็นการลงทุนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่อาจพิจารณาด้วยวิธีการลงทุนในแบบต่างๆไป นักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์สามารถได้ผลตอบแทน ทั้งในรูปเงินปันผลและผลกำไรจากการขายหุ้น ซึ่งการวิเคราะห์หุ้นเพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อหรือขายหุ้นโดยทั่วไปมี 2 แนวทางคือ 1. แนวทางวิเคราะห์ทางมูลฐาน (Fundamental Analysis) 2. แนวทางการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

ซึ่งการวิเคราะห์ทางมูลฐาน (Fundamental Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาราคาที่เหมาะสมในการลงทุน หรือที่เรียกกันว่า Intensive Value หรือ Investment-Value ปัจจัยพื้นฐานที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบไปด้วย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การเงิน อุตสาหกรรม และการบริหาร ตลอดจนการดำเนินงานที่ผ่านมาของบริษัท

ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เป็นการวิเคราะห์หาราคาหุ้นที่น่าลงทุนในทางเทคนิคนั้น ปัจจัยที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์มีเพียง 2 ประการคือ ราคาหุ้นในอดีต และปริมาณการซื้อขายในอดีต

ตั้งที่กล่าวมาแล้วว่าการซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนจะมีการวิเคราะห์ 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ทางมูลฐาน (Fundamental Analysis) กับการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) ควบคู่กันไปคือ การวิเคราะห์ทางมูลฐานจะต้องดูถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพการดำเนินงานของบริษัท กำไรต่อหุ้น เงินปันผลที่จ่ายต่อหุ้น อัตราส่วนราคาซื้อขายต่อกำไร และอื่นๆ เพื่อหาราคาที่เหมาะสมในการลงทุน ตลอดจนปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมือง การเงิน การอุตสาหกรรมก็มีส่วนที่นำมาวิเคราะห์มูลฐานนี้ ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะเกิดขึ้นเพื่อวิเคราะห์ราคาหุ้นที่น่าลงทุน และจังหวะการลงทุนที่เหมาะสมโดยดูจากการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นและปริมาณหุ้นซื้อขายในตลาด

การวิเคราะห์ทั้ง 2 แนวทางประกอบกันจะช่วยลดความเสี่ยงของนักลงทุนได้เพราะ โดยปกตินักลงทุนจะแสวงหาผลตอบแทนสูงสุดภายใต้ระดับผลตอบแทนระดับหนึ่งที่เขาต้องการ ดังนั้น อัตราเสี่ยงจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่นักลงทุนได้ใช้ในการเลือกลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ นอกจากนี้อัตราผลตอบแทน (Expected Rate of Return) ที่นักลงทุนคาดว่าจะได้รับจากการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ที่เป็นปัจจัยหนึ่งควบคู่กันไป (สมพงษ์, 2531)

การลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง นักลงทุนจำเป็นต้องมีข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ดังที่ ดร.สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของข้อมูลข่าวสารนี้ว่า

สิ่งที่เรายังขาดและจำเป็นต้องเร่งพัฒนาก็คือ ในเรื่องของข้อมูล เราต้องมีข้อมูลที่มีประสิทธิภาพให้นักลงทุนใช้พิจารณาตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือ โบรกเกอร์

(Broker) จะต้องช่วยกัน ซึ่งหากต้องการให้ตลาดมีประสิทธิภาพมากขึ้นเราต้องพัฒนาให้ข้อมูลมีการกระจายได้เร็วและไปสู่นักลงทุนรายย่อยได้อย่างทั่วถึงด้วย

โดยที่กิจการหลักทรัพย์หรือการค้าขายหุ้นมีลักษณะที่เฉพาะ มีการเคลื่อนไหวของระดับราคาหุ้นปรับตัวขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา บางครั้งหลักทรัพย์บางตัวราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่บางครั้งหลักทรัพย์บางตัวระดับราคาอาจตกลงมาอย่างรวดเร็วเช่นกัน ทำให้นักลงทุนไม่ว่า นักเก็งกำไร หรือนักลงทุนระยะยาว ที่มีความต้องการเหมือนกัน คือ กำไรจากการลงทุน จะต้องมีการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลว่าจะเลือกซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทใด ในระดับราคาเท่าไรจึงจะเหมาะสมและในจังหวะเวลาหรือช่วงเวลาใดจึงจะเหมาะสม

เราอาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลข่าวสาร มีความสำคัญต่อการลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ เริ่มจากการสนใจที่ว่า ในการลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ที่กำลังได้รับความนิยมจากนักลงทุน เพิ่มมากขึ้นนั้นจะต้องกระทำผ่านบริษัทโบรกเกอร์ หรือ บริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวง การคลัง ซึ่งในปัจจุบันมีบริษัทสมาชิกประมาณ 40 บริษัท บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ จึงมีความใกล้ชิดกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์อย่างมาก จึงน่าจะมีบทบาทสำคัญนอกเหนือจากการดำเนินธุรกิจหลักทรัพย์ นั่นคือ การเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุน เพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับนักลงทุนและยังผลให้บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์หรือโบรกเกอร์ มีความใกล้ชิดกับนักลงทุนเป็นอย่างมาก โดยที่หลายบริษัทได้ให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสาร และจัดบริการข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุนในหลายรูปแบบ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การศึกษาคั้งนี้จึงต้องการศึกษาถึง รูปแบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารการตลาดกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อการให้ข้อมูลข่าวสารการตลาดกับนักลงทุน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลข่าวสารการตลาด

การศึกษาคั้งนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหารูปแบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารการตลาดกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักลงทุนในธุรกิจหลัก

ทรัพย์ และมีประสิทธิภาพมากที่สุดตามความต้องการของทั้งผู้ให้และผู้รับ ซึ่งจะส่งผลต่อการส่งเสริมการขายตัวและพัฒนาตลาดเงินทุนให้ก้าวหน้าขึ้น

ปัญหานำวิจัย

1. ข้อมูลข่าวสารการตลาดมีความสำคัญต่อนักลงทุนอย่างไร
2. รูปแบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารการตลาดกับนักลงทุนมีลักษณะเป็นเช่นไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของข้อมูลข่าวสารการตลาดที่มีต่อนักลงทุน
2. เพื่อศึกษาหารูปแบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารการตลาดกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์

ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อมุ่งหารูปแบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารการตลาดกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าความสำคัญของข้อมูลข่าวสาร ที่มีต่อนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ โดยทำการศึกษาจากนักลงทุนจำนวน 30 คน ที่เข้ามาลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จี.เอฟ จำกัด

คำนิยามศัพท์

ตลาดหลักทรัพย์ (2523, น.7) หมายถึง สถาบันทางการเงินที่จัดตั้งเพื่อเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมการระดมทุน ในการก่อตั้งธุรกิจใหม่หรือธุรกิจที่จะขยายกิจการทั้งนี้โดยทำหน้าที่เป็นแหล่งกลาง สำหรับการพบปะกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายเพื่อทำการแลกเปลี่ยนซื้อขายหลักทรัพย์ทางการลงทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2517, มาตรา 5) หมายถึงสถาบันที่กระทรวงการคลังจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการตลาดหลักทรัพย์ โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน คำว่า "กิจการตลาดหลักทรัพย์" หมายความว่า การจัดให้มีตลาดหรือสถานที่อื่นเป็นศูนย์กลางซื้อขายหลักทรัพย์รวมทั้งบริการเกี่ยวกับกิจการดังกล่าว

บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ (2517, มาตรา 3) การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ต้องกระทำผ่านบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ (หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า "โบรกเกอร์") เท่านั้น บริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ ต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ได้รับอนุญาตจาก ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงการคลัง (ตลาดหลักทรัพย์ 2526, น. 21) เมื่อเริ่มก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนบริษัทสมาชิกเพียง 30 บริษัท ในปัจจุบันจำนวนบริษัทสมาชิกเพิ่มเป็น 40 บริษัท

บริษัทจดทะเบียน (ตลาดหลักทรัพย์ฯ 2526, น. 34) หมายถึง บริษัทที่หลักทรัพย์ของตนได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีทุนจดทะเบียนเฉพาะหุ้นสามัญไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท และเป็นหุ้นที่เรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว
2. มีจำนวนผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อย ไม่ต่ำกว่า 300 ราย
3. มีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยถือหุ้นรวมกันไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 30 ของทุนจดทะเบียน

บริษัทรับอนุญาต (ตลาดหลักทรัพย์ฯ 2526, น. 34) หมายถึง บริษัทที่หลักทรัพย์ของตนได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์รับอนุญาต และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีทุนจดทะเบียนเฉพาะหุ้นสามัญไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาทและเป็นหุ้นที่เรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว
2. มีจำนวนผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่ต่ำกว่า 50 ราย
3. มีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อย ถือหุ้นรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของทุนจดทะเบียน

นักลงทุน นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ของตลาดหลักทรัพย์บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ทั้งในและนอกประเทศสามารถลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้ โดยไม่มีข้อจำกัด ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์อาจแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น ผู้ลงทุนระยะยาว ผู้ลงทุนระยะสั้น และนักเก็งกำไร

ผู้ลงทุนระยะยาว เป็นบุคคลที่ลงทุนโดยมุ่งหวังผลตอบแทนระยะยาวอันได้แก่ เงินปันผลกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์นั้น และสิทธิต่างๆ ที่หลักทรัพย์นั้นพึงให้ เช่น สิทธิในหุ้นใหม่ในกรณีเพิ่มทุน เป็นต้น ผู้ลงทุนระยะยาวหลักทรัพย์นั้นพึงให้ เช่น สิทธิในหุ้นใหม่ในกรณีเพิ่มทุน เป็นต้น ผู้ลงทุนระยะยาวจึงต้องวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการที่เลือกลงทุน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเงินทุน หรือความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดในตลอดระยะเวลาของการการลงทุน นักลงทุนระยะยาว มักไม่คำนึงถึงผลกระทบระยะสั้นอันอาจทำให้ราคาหลักทรัพย์เคลื่อนไหวอย่างผิดปกติ

ผู้ลงทุนระยะสั้น มักจะสนใจผลตอบแทนในรูปของ กำไรจากการขายเป็นอันดับแรก และอาจคำนึงถึง เงินปันผล บ้างแต่ก็มักจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของราคาที่จะลดลง อันเนื่องมาจากภาวะตลาดจึงมักจะติดตามความเคลื่อนไหวของราคาอย่างใกล้ชิด

นักเก็งกำไร เป็นบุคคลที่เสี่ยงหวังกำไรจากหลักทรัพย์ในช่วงสั้นมักไม่คำนึงถึงเงินปันผลที่จะได้รับ นักเก็งกำไรอาจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในวันเดียวกันหากมีกำไรจากการขาย นักเก็งกำไรจะเน้นในเรื่องการเคลื่อนไหวระดับราคาเป็นหลัก

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อขายหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ หน่วยลงทุน และพันธบัตร โดยได้มีการวิเคราะห์แล้วถึงผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนเองพอใจ ไม่ว่าจะเงินปันผล ดอกเบี้ย และ/หรือ กำไรจากการขายหุ้น โดยยอมรับความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในอนาคตเงินปันผลที่บริษัทจะจ่าย และการเปลี่ยนแปลงของราคาซื้อขายที่อาจจะเกิดขึ้น

วิกฤติการณ์ หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ภาวะการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ไทย ที่ทำให้นักลงทุนเกิดความไม่มั่นใจในการ ลงทุนซื้อขาย ในตลาดหลักทรัพย์ไทย ที่ทำให้นักลงทุนเกิดความไม่มั่นใจ ในการ ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้น

การติดต่อสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการส่งผ่านหรือสื่อความ หมายระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยการใช้ความสามารถของตนสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข่าวสารโดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ

แหล่งสาร (Source) หมายถึงบุคคลหรือองค์กรที่ทำหน้าที่ส่งข่าวสาร

สาร (Message) หมายถึง ข้อมูลที่แหล่งสารต้องการส่งไปยังผู้รับ สารซึ่งอยู่ในรูปสัญญาณหรือสัญลักษณ์ที่สามารถแปลความหมายออกมาได้ด้วยอย่างเช่น ระดับราคาหุ้นหรือดัชนีราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือดัชนีราคา หุ้นตลาดต่างประเทศ หรือข่าวสารทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นต้น

สื่อ (Media) หมายถึง เครื่องมือที่จะนำสารไปยังผู้รับสารที่เกี่ยวข้อง กับหุ้นและตลาดหลักทรัพย์ได้แก่ ช่องทางการสื่อสารจาก บริษัทสมาชิกถึงผู้รับคือ นักลงทุน

ผู้รับข่าวสาร (Receivers) หมายถึง จุดหมายปลายทางของช่อง สารซึ่งผู้รับข่าวสารอาจเป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลโดย ในที่นี้หมายถึง นักลงทุนในห้องค้าของบริษัทหลักทรัพย์แห่งหนึ่ง

รูปแบบการให้ข่าวสารข้อมูล หมายถึง การให้ข่าวสารข้อมูล โดยผ่าน

สื่อประเภทต่าง ๆ ด้วยรูปแบบ และวิธีการ ตามแต่คุณลักษณะของสื่อและเนื้อหาของข่าวสารนั้น ๆ

ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร หมายถึง ความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่จะมึผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อหรือขายหุ้นที่นักลงทุนหรือนักเก็งกำไรถือไว้

คอมพิวเตอร์ On-Line หมายถึง การนำอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เช่น จอภาพ คีย์บอร์ด ฯลฯ เชื่อมต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์ในส่วนกลาง โดยสายโทรศัพท์ หรือดาวเทียม และมีการโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์ในส่วนกลางได้โดยตรงทันที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบรูปแบบ เนื้อหาสาระ การให้ข้อมูลข่าวสารกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ ในฐานะผู้ส่งและผู้รับสารซึ่งกันและกัน ระหว่างบริษัทหลักทรัพย์ และนักลงทุน
3. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นในการให้ข้อมูลข่าวสารกับนักลงทุนของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรณีศึกษา
4. ทราบถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่มีต่อนักลงทุน
5. ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนผลิตสื่อ เพื่อการให้ข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับนักลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์
6. ผลการวิจัยคาดว่าจะ เป็นประโยชน์แก่ ภาคเอกชน และราชการ เพื่อประยุกต์ใช้กับการศึกษาครั้งต่อไป